

OSTATNIE WIADOMOSCI

Przebieg miesięczny

1,50 z odb. w Adm.
1,95 z odb. do domu

KRAKOWSKIE

10 gr.

Rok VII.

Kraków, Środa 26 maja 1937 r.

Nr. 144

Straszliwa burza gradowa z piorunami

nawiedziła wczoraj województwo kieleckie

KIELCE. Wczoraj między godz. 21 a 1 w nocy województwo kieleckie nawiedziła katastrofalna burza gradowa z piorunami, która wyrządziła olbrzymie spustoszenia i duże straty w ludziach, sięgające w przybliżeniu 30 osób.

W kilku miejscowościach nastąpiło oberwanie się chmury, co spowodowało wylew rzek i potoków oraz gwałtowną powódź w niżej położonych miejscowościach powiatów: miechowskiego, pinczowskiego, olkuskiego i częściowo stopnickiego. Szkody są olbrzymie.

Na skutek poprzerywania i zniszczenia połączeń komunikacyjnych i telefonicznych brak na razie szczegółowych rozmiarów straszliwej klęski, nie mniej jednak już obecnie stwierdzić można, że straty są bardzo wielkie.

Panika wśród więźniów

Dotychczasowe informacje są następujące:

Powiat miechowski: w Miechowie wskutek gwałtownego oberwania się chmury, wezbrała rzeka Miechówka zalala budynki starostwa i miejscowego więzienia. Na skutek wdzierających się potoków wody i zawalenia się muru, okalającego gmach więzienia, wśród więźniów wybuchła panika. Sytuacja opanowała straż więzienna i wkrótce więźniów uspokojono, oznajmiając, że niebezpieczeństwo powodzi minęło i nie zagraża ich życiu.

W Książu Wielkim i Słomnikach, pow. miechowskiego, wskutek powodzi kilkanaście domów zostało zburzonych przez fale, a kilkadziesiąt stoi pod wodą. 5 osób i jeden strażak, biorący udział w akcji ratunkowej utonął. Liczba ofiar przypuszczalnie jest większa. Przybyły z Krakowa oddział saperów ewakuował mieszkańców zagrożonych domów, którzy schronili się na dachy, wyczekując wśród bijących piorunów i rozdzierających niebo błyskawic, pomocy. Most na rzece Szreniawie został zniesiony przez fale, wskutek czego komunikacja została przerwana.

Tor kolei na linii Miechów — Kraków w kilku miejscach został mocno podmyty, wskutek czego komunikacja kolejowa została przerwana. W pobliżu stacji kolejowej Tunel w czasie postoju pociągu oberwała się część skarpy, wskutek czego pociąg pospieszny nr. 106 został wraz z obсадą uwięziony na stacji kolejowej Miechów.

Na stacji wąskotorowej w Miechowie i Kalinie wielkiej zarysowały się wskutek podmycia przez fale budynki dworcowe, które grożą runięciem.

Wskutek gwałtownego wezbrania rzeki i potoków, część inwentarza żywego poniosły wezbrane fale wód. Zasiwy zostały zniszczone, pola zamulone, a drzewa w sadach połamane przez szalejący huragan.

Zalane domy

W Dziadoszycach (powiat Pińczów) wskutek nawałnicy spowodowanej oberwaniem się chmury zalanych zostało 30 domów mieszkalnych, a 15 domów zostało zburzonych przez szalejący huragan. Poza tym zburzonych zostało kilka dziesiąt budynków gospodarskich.

Wskutek niezwykle gwałtownej powodzi i silnej fali wezbranych wód utonął 7 osób.

W gminie Góry huragan zniósł 15 stodół i 3 domy mieszkalne, we wsi Zagaje 13 stodół, a w sąsiednich wsiach woda zniósła 3 młyny, podmyła jeden dom mieszkalny i uszkodziła kilka innych domów. W Skalbierzu rzeka Nidzica zalala ok. 600 ha gruntów ornych i ogrodów oraz 90 domów mieszkalnych, nie licząc budynków gospodarskich w Skalbierzu, Topoli i Sielcu.

Poza tym powodzią nawiedzono są wsie: Dziekanowice, Brołowice, Szarpie, Szczotkowice, Januszowice, Stepocice i Dziewanowice, co do których brak jeszcze bliższych danych co do ofiar i szkód.

Ludność zagrożonych domów, która schroniła się na dachy, została ewakuowana. Zasiwy zostały zniszczone przez padający grad wielkości orzecha włoskiego, a miejscami kurzego jajka.

Grozę sytuacji w nawiedzonych klęską powodzi obszarach pogłębiały bijące prawie bez przerwy pioruny, którym towarzyszyły błyskawice. Grad powybił szyby w oknach i podziurawił dachy domów.

Tragiczny bilans

Bilans klęski powodzi i huraganu, która nawiedziła powiaty miechowski, pinczowski olkuski i stopnicki według dotychczasowych danych jest wysoce tragiczny.

Utonęło ogółem 31 osób, lecz należy się liczyć z tym, że liczba ofiar będzie większa. Zburzonych zostało przez powódź i huragan około 120 domów mieszkalnych, a uszkodzonych blisko 300 domów.

Poza tym została zniszczona ogromna ilość zabudowań gospodarskich.

Zjazd delegatów legionistów zaszczycił obecnością Marsz. Śmigły-Rydz

Wczoraj przed południem rozpoczął się w Warszawie nadzwyczajny zjazd delegatów Związku Legionistów. Zjazd zaszczycił swoją obecnością Marszałek Śmigły-Rydz, który wygłosił do zebranych przemówienie.

W kołach politycznych oczekiwano zjazdu delegatów z dużym zainteresowaniem. Przypuszczają ogólnie, że zarówno przemówienie Marszałka Rydza, jak i obszerny referat komendanta głównego Związku Legionistów płk. Koca wniosą nowe momenty polityczne.

Płk. Koc przedstawi dotychczasowe wyniki prac nad tworzeniem nowego obowodu politycznego.

Niektórzy przypuszczają, że zostaną omówione również sprawy personalne. Nie zdaje się ulegać wątpliwości, że delegaci Związku Legionistów poprą stanowisko, zajęte przez komendanta głównego płk. Koca.

Z hiszpańskiego frontu walki

PARYŻ. — Havas donosi z frontu baskijskiego, że lotnictwo powstańcze przez cały dzień bombardowało pozycje baskijskie. W nalotach brało udział 100 samolotów.

Wedle wiadomości ze źródeł powstańczych, lotnictwo rządowe zbombardowało klasztor Panien Sakramentek w Pampelunie. Wśród ofiar bombardowania Pampeluny znajduje się troje dzieci.

SALAMANKA. — W Valladolid ofiarą bombardowania padło 2 zabitych i 25 rannych, w Pampelunie 10 zabitych i 20 rannych z pośród ludności cywilnej.

PARYŻ. — Havas donosi z Bilbao, że samolot powstańczy ostrzelał z karabinu maszynowego pociąg pasażerski, który odszedł z Bilbao o godz. 13-ej. Maszynista zatrzymał pociąg dopiero w chwili, gdy samolot zrzucił bombę. Wszystkie wagony mają ślady pocisków.

Jest 8 rannych, w tym jedna kobieta.

Eskadre z 10 samolotów

ufundowana przez pracowników Skarbowi

Wczoraj o godz. 12-ej w południe na lotnisku mikołowskiem w Warszawie odbyła się uroczystość poświęcenia i przekazania wojska eskadry 10 samolotów ufundowanej przez pracowników skarbowych.

W uroczystości wzięli udział: p. wicepremier Kwiniński, posekretarze w ministerstwie skarón, prezes zarządu głównego LOPP gen. Berbecki, przedstawiciele lotniczej władz wojskowych LOPP, członkowie związku skarbowców z poczem szanownym oraz publiczność.

Uroczystość wzięła udział: p. wicepremier Kwiniński, posekretarze w ministerstwie skarón, prezes zarządu głównego LOPP gen. Berbecki, przedstawiciele lotniczej władz wojskowych LOPP, członkowie związku skarbowców z poczem szanownym oraz publiczność.

W Rybniku odbyła się uroczystość wręczenia Wojsku Polskiemu czołgu, ufundowanego przez pracowników i dyrekcję rybnickiego gwańrectwa węglowego. Uroczystość ta, która zgromadziła kilkanaście tysięcy osób, zamieniła się w potężną manifestację patriotycznego górnika śląskiego na cześć Wojska Polskiego i Naczelnego Wodza, Marszałka Śmigłego-Rydza.

Następnie wygłosił przemówienie prezes zarządu głównego LOPP gen. Berbecki. Po przemówieniu odbył się charyzest samolotów.

W Rybniku odbyła się uroczystość wręczenia Wojsku Polskiemu czołgu, ufundowanego przez pracowników i dyrekcję rybnickiego gwańrectwa węglowego. Uroczystość ta, która zgromadziła kilkanaście tysięcy osób, zamieniła się w potężną manifestację patriotycznego górnika śląskiego na cześć Wojska Polskiego i Naczelnego Wodza, Marszałka Śmigłego-Rydza.

Powrót min. Becka

z uroczystości w Londynie

Wczoraj rano powrócił z londyńskich uroczystości koronacyjnych do Warszawy p. minister J. Beck.

Na dworcu witali p. ministra przedstawiciele ambasady angielskiej oraz wyżsi urzędnicy MSZ, z podsekretarzem stanu p. Szembekiem na czele.

Na dworzec przybyli również, celem powitania p. ministra Becka,

wszyscy obecni w Warszawie oficerowie artylerii konnej z płk. Dunin-Wolskim i płk. Kaliszakiem na czele. Płk. Dunin-Wolski powitał w kilku słowach p. ministra Becka, który jak wiadomo, jest oficerem artylerii konnej i jako reprezentant pana Prezydenta R. P. występował na uroczystościach w Londynie w mundurze pułkownika artylerii konnej.

Schwytywanie bandy rabusiów sprawców napadu na kolejowy ambulans

Przed 4 laty niewykryta banda rabusiów dokonała napadu rabuskiego na kolejowy ambulans pocztowy pod Ożarowem. Łupem bandy padło wówczas 38 tysięcy zł.

Mimo energicznych poszukiwań policji nie udało się ująć sprawców grabieży. Nieuchwytna banda nadal grasowała w okolicach podwarszawskich, dokonyując

licznych napadów i rabunków. W czasie jednej z wypraw cała banda wpadła w ręce policji. Okazało się wówczas, że jej to dziełem było obrabowanie ambulansu pocztowego.

Członków bandy osadzono w więzieniu. Są to: Władysław Grzędzicki, bracia Zygmunt i Mieczysław Wiśniewscy, Jan Płasiński, Stefan Czerwiński,

Hersz Rak i Stanisław Rościszewski.

Większość z nich pochodzi z Rembertowa.

Jednocześnie władze policyjne aresztowały 2 funkcjonariuszy pocztowych, Jana Rządewskiego i Juliana Jaroszewskiego, konwojentów ambulansu pocztowego, którzy rzekomo byli wówczas steroryzowani przez bandy.

Rumuński następca tronu w Warszawie powitany przez dostojników i szpalery młodzieży

Wczoraj o godz. 9 min. 05 pociągiem berlińskim przybył do Warszawy książę Michał rumuński, wielki wojewoda Alba Julii.

Na dworcu zgromadzili się celem powitania królewskiego gościa minister spraw zagranicznych Beck w imieniu Pana Prezydenta R. P., podse-

kreতারz stanu w Ministerstwie Spr. Zagr. Szembek, pierwszy wiceminister spraw wojskowych gen. Gluchowski, poseł rumuński Zamfirescu, poseł R. P. w Bukareszcie Arciszewski, szef gabinetu wojskowego Pana Prezydenta R. P. gen. Schally, dyrektor protokołu dyplomatycznego M. S. Z. Romer, generałowie Regulski, Cehak, Olszyna-Wilczyński, komisarz rządu na m. st. Warszawy Jaroszewicz, wiceprezydent miasta Pohoski i inni.

przed dworcem kompania honorowa Związku Strzeleckiego i drużyna honorowa harcerek z orkiestrą.

Na schodach dworca i wzdłuż trasy, która miał przejeżdżać książę Michał, w Alejach Jeruzolimskich, Nowym Świecie i Krakowskim Przedmieściu szpalery tworzyły organizację młodzieży.

W chwili, gdy pociąg zatrzymał się na dworcu warszawskim, orkiestra odegrała hymn narodowy rumuński. Po przywitaniu się z dostojnikami państwowymi i wojskowymi książę Michał przeszedł przed frontem kompanii honorowej wojska, a następnie przed frontem kompanii honorowej Związku Strzeleckiego i drużyny harcerek.

Po uroczystości powitania książę Michał odjechał w towarzyszywie szefa gabinetu wojskowego Pana Prezydenta R. P. gen. Schally'ego na Zamek królewski, gdzie zamieszka jako gość Pana Prezydenta R. P.

Ks. Michałowi towarzyszy w podróży komandor Preda Fundeanu, od Berlina zaś przydzielony został płk. dypl. Ludwig.

Aresztowanie adw. Kowalskiego pod zarzutem przywłaszczenia pieniędzy

Prezes łódzkiego okręgu Stronnictwa Narodowego adwokat Kowalski został w niedzielę aresztowany pod zarzutem przywłaszczenia pieniędzy osób prywatnych i instytucyj, w których zajmował kierownicze stanowiska. Razem z nim

aresztowano b. redaktora pisma „Głos Narodu”, które wychodziło swego czasu w Łodzi.

Adw. Kowalskiemu zarzuca się między innymi, że organizował wycieczkę na Święto Mołczy do Gdyni, jakkolwiek wiedział, że wycieczka się nie odbędzie. Pieniądże te nie zostały zwrócone, ale zatrzymane przez wydawnictwo „Głos Narodu”.

Nowe władze dziennikarzy warsz.

Odbyło się doroczne walne zgromadzenie członków syndykatu dziennikarzy warszawskich.

Po wysłuchaniu sprawozdań zarządu i komisji rewizyjnej oraz po dyskusji uchwalono przez aklamację absolutorium ustępującemu zarządowi. Wybory do władz syndykatu dały wynik następujący:

Prezes — Stefan Grosteru, wiceprezesi: Roman Boski, Marian Grzeźborczyk i Jerzy Wiewióński. Członkowie zarządu: Biernacki Stanisław, Czosnowski Stanisław, Czarniecki Wacław, Grek Stanisław, Krzepkowski Mieczysław, Nowakowski Jerzy, Romer Adam, Syga Teofil, Zyglarski Władysław.

Komisja rewizyjna: Beylinówna Karolina, Lisakowski Jan, Niesiołowski Tadeusz.

Sędziowie: Goryński Maksymilian, Górecki Piotr, Korotyński Brunon, Krasicki Andrzej, Nasiona Wiktor, Piotrowski Zygmunt, Lewenstein Ludomir.

Walny zjazd uchwalił tekst depeszy z życzeniami do Syndykatu Dziennikarzy Krakowskich z powodu obchodu 25-lecia istnienia Syndykatu.

Kupon porady prawnej

Piękna uroczystość w Rudkach

W związku z zagadnieniem połączenia kanałem rzek Sany i Dniestru celem stworzenia arterii wodnej, łączącej Morze Bałtyckie z Czarnym, odbyła się w Rudkach województwa lwowskiego z udziałem 8000 osób uroczystość symbolicznego połączenia wód zlewisk Morza Czarnego i Bałtyckiego, których dziel przebiega w odległości 2 klm. od miasta.

Uroczystość rozpoczęła się na rynku w Rudkach w obec-

ności przedstawicieli władz ze starostą Sarneckim na czele. Stamtąd udano się na miejsce obchodu, gdzie przemówił burmistrz Rudek, p. Michał Buraczyński i ławnik miejski Al. Piątkowski, który przedstawił znaczenie gospodarcze projektowanego kanału dla całego państwa.

Następnie odbyło się uroczyste pobranie wody obu zlewisk i podpisanie aktu pamiątkowego.

Władze udziela pomocy poszkodowanym podczas powodzi

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Ministerstwo Opieki Społecznej wyasygnować mają z budżetowych funduszy na cele pomocy w wypadku klęsk żywiołowych specjalne kredyty dla gmin w województwach: krakowskim i kieleckim, które dotknięte zostały oberwaniami chmury i powodzią. Rolnicy w miejscowościach, gdzie grad zniszczył zasiewy otrzymają kredyty na nowe zasiewy i daleko idące ulgi podatkowe.

Pewne odciążenie i pomoc dla mieszkańców terenów dotkniętych klęską powodziową stanowić będzie rekrutacja małorolnych i bezrobotnych rozpisaną na skutek zgłoszenia zapotrzebowania 1.000 robotników rolnych do Łotwy. Rekrutacja ta odbędzie się na terenie pow. olkuskiego.

Pierwsza partia bezrobotnych wyjechać ma już w dniu 31 b. m. Robotnicy rolni o-

trzymają na Łotwie pełne wyżywienie i mieszkanie, oraz piacę w granicach od 30 do 40 zł. miesięcznie. Pierwszeństwo przy rekrutacji przyznawane będzie bezrobotnym, obciążonym rodzinami.

Włosi nie są zadowoleni z inicjatywy brytyjskiej w sprawie Hiszpanii

RZYM. — Virginio Gayda, omawiając na łamach „Voce d'Italia” inicjatywę brytyjską, zmierzającą do zawieszenia broni w Hiszpanii oraz do wycofania ochotników zagranicznych, celem stworzenia warunków dla zorganizowania plebiscytu, stwierdza, iż rząd włoski nie omieszka w właściwym czasie wypowiedzieć się w tej sprawie.

Dziś wystarcza, zdaniem Gaydy, zauważyć, że propozycja niemiecko-włoska z końca ub. roku przewidująca wycofanie ochotników, została przekazana przez komitet londyński specjalnej komisji, która nie ogłosiła jeszcze swojego orzeczenia.

Sprawy te będą musiały być uzgodnione z koniecznością wycofania z Hiszpanii zagranicznych agentów politycznych oraz z kwestią pomocy finansowej, udzielanej stronom walczącym. Dlatego też odnosi się wrażenie, że ostatnia propozycja, zmierzająca do zawieszenia broni, wprowadza zamieszanie i nieład do prac komite-

tu londyńskiego i jego organów.

Ponadto zauważyć należy, że zawieszenie broni zawarte z obcej inicjatywy byłoby równoznaczne z wywróceniem do góry nogami całej polityki nieinterwencji, która polegać musi na niemieszaniu się do wewnętrznych spraw Hiszpa-

ni. Tymczasem zawieszenie broni, które byłoby wynikiem akcji międzynarodowej stanowiłoby akt bezpośredniej interwencji tym donosi, że na stąpiłby on w chwili, gdy hiszpańscy narodowcy przygotowują się do decydującego natarcia na Bilbao.

Tragiczna przejażdżka po Wiśle Utonął znany pilot balonowy

Na Wiśle w pobliżu Kepy Wiesego w Toruniu rozegrała się straszna tragedia.

W sobotę, dnia 22 b. m. około godz. 20.30 wieczorem, wyjechał kajakiem żaglowym na Wisłę kpt. Wawszczak, znany pilot balonowy.

W pewnej chwili kajak wywrócił się, prawdopodobnie uderzony falą. Kpt. Wawszczak wpadł do wody i na oczach swych kolegów utonął.

Jak opowiadają świadkowie tragicznego wypadku, kpt. Wawszczak chciał się przejechać kajakiem i zamierzał za-

brać swojego 5-letniego synka. Koledzy w ostatniej chwili wyciągnęli z kajaku chłopczyka, pozwalając kpt. Wawszczakowi wyjechać.

Po odjechaniu około 400 metrów od brzegu kajak wywrócił się i usłyszano wołanie o pomoc, zaś Wawszczak znikł pod wodą i więcej nie wypłynął.

Pomimo natychmiastowego wszczęcia poszukiwań zwłok dotychczas nie odnaleziono.

Tragiczna śmierć znanego lotnika, okryła żałobą całe lotnictwo polskie.

Kilkugodzinny ciąg ważek

Wczoraj w godzinach popołudniowych przeciągnęła nad powiatem morskim olbrzymia chmura ważek. Rozciągała się ona na przestrzeni kilku kilometrów, miejscami zaś była tak gęsta, że motocykliści musieli zatrzymać maszyny, nie mogąc się przebić przez zwalę owadów.

Ciąg owadów trwał około godziny.

Samochód sanitarny na F. O. N.

Stowarzyszenie Właścicieli Przedsiębiorstw Komunikacji Samochodowej na Województwo Lubelskie postanowiło ufundować Armii Polskiej samochód-sanitarkę „Polski Fiat”, wartości około 17.000 zł.

Wyżej wspomniane Stowarzyszenie trzebaby postawić jako przykład dla pokrewnych Stowarzyszeń i w innych województwach Polski.

Zniżki kolejowe na „Dni Łowicza”

Liga Popierania Turystyki organizuje w czasie od dnia 27 maja do 30 maja 1937 roku tanie przejazdy indywidualne do Łowicza na uroczystości związane z obchodem „Dni Łowicza”. Dogodną okazją poznania barwnego folkloru łowickiego i dawnej siedziby prymasów.

Karty uczestnictwa upoważniają do 50 proc. niżki kolejowej i bezpłatnego wstępu na wystawy: „Zdobnictwo Książackie” i „Poznaj piękno Łowicza i okolicy”, wydaje biuro podróży „Orbis”, „Wagon Lits Cock” i kioski T-wa „Ruch”.

Pociągi do Łowicza zatrzymują się na stacjach Łowicz i Zielkowice. Z Zielkowice bez żadnej dopłaty dojazd koleją obwodową do stacji Łowicz.

Bunt załogi

MEKSYK. — Agencja Hava sa donosi, że na rządowym statku hiszpańskim „Moto-mar” stojącym na kotwicy w porcie Vera Cruz, wybuchł bunt załogi. Ambasada hiszpańska w Paryżu oświadczyła, iż nie jej o tym incydencie nie wiadomo.

Śmierć motocyklisty

W niedzielę na szosie pod Jaworzmem przejeżdżający motocyklista najechał na przydrożny słup telegraficzny. Skutkiem zderzenia motocyklista poniósł śmierć na miejscu. Jak stwierdzono, ofiarą nieszczęśliwego wypadku padł ś. p. Wacław Mierzyński z Krakowa.

Zabity podczas orki

W czasie sobotniej burzy, jaka przeszła nad Wadowicami i okolicą w Świnnej Porębie pod Wadowicami, na folwarku piorun uderzył w orzącego w polu fornala, zabijając go wraz z parą koni.

Piorun zabił 23 owce

RYGA. — W okolicy Talsim podczas silnej burzy piorun uderzył w drzewo i zabił 23 owce, które schroniły się pod drzewem.

Plan państwa żydowskiego jako dominium brytyjskiego

LONDYN. — „Daily Mail” donosi, że komisja królewska dla spraw Palestyny, która ma ogłosić za miesiąc swoje sprawozdanie, rozważa obecnie projekt utworzenia specjalnego państwa żydowskiego w Palestynie jako dominium brytyjskiego.

Oznaczałoby to skasowanie przez Ligę Narodów obecnego mandatu i wyrażenie zgody na włączenie części terytorium mandatowego pod postacią nowego dominium w skład Imperium Brytyjskiego.

To nowe dominium przyjęte zostałoby do Ligi Narodów

w charakterze członka. Warunkiem wstępnym do skasowania mandatu miałyby być podział obszaru mandatowego na część żydowską i część arabską.

Podział miałyby nastąpić wzdłuż linii granicznej, ciągnącej się od jeziora Galilejskiego wzdłuż rzeki Jordanu do Martwego Morza. Obszar na wschód od tej linii przekształcony zostałby na państwo arabskie z emirem Transjordanii Abdulahem, jako suwerenem na czele. Haifa przekształcona zostałaby na port międzynarodowy, zaś Jeruzolima, Betleem i Nazaret

wylączone zostałyby z państwa żydowskiego i oddane pod ochronę specjalnego mandatu, sprawowanego przez W. Brytanie.

Statut dominialny przewidywałby specjalne gwarancje dla mniejszości arabskiej.

W związku z powyższymi zamierzeniami królewskiej komisji, o których wiadomości krąży już uprzednio od pewnego czasu w Londynie, należy zaznaczyć, że emir Transjordanii Abdulah przebywa obecnie w Londynie, dokąd przybył jako gość zaproszony na koronację.

Wesoly kącik
Obrońca

Było już dobrze po północy, kiedy zatrzymał mnie na ulicy starszek, żebrak, i drżącym ze starości głosem poprosił o jałmużnę.
Dalem mu parę groszy. Starszek wyglądał pocziwie i wzbudzał współczucie.
— Idźcie już spać dziadku — powiedziałem. — W tym wieku to się już o północy leży pod pierzyną.
— Kiedy nie ma gdzie spać, proszę łaski pana...
Poczułem ucisk przy sercu. Okropna jest bezdomność na stare lata.—Pewno was, dziadku, kamienicznik wyrzucił — domyśliłem się. — Nasi kamienicznicy nie mają serca.
Ale starszek, zamiast się użalać, powiedział dobroduszenie.
— Pan Bóg z nimi! Co oni biedni mają robić? Nie mogą darmo lokatora trzymać, też muszą żyć.
Stojący w pobliżu, oparty o mur, jakiś nędznie ubrany męczyzna wirać się nagle do rozmowy.
— Faktycznie kamienicznicy są bardzo porządne ludzie. — odezwał się, zwracając się do mnie. — I wcale nie letkie mają życie! Żebyś pan wiedział, ile sie kamienicznik musi z lekarzami nakłócić, za nim jeden z drugim komorne ureguluje, to byś pan na nich nie gadał.
— Czy pan ma kamienicę, że pan tak broni kamieniczników? — zdziwiłem się.
Nędznie ubrany mężczyzna zaśmiał się gorzko.
— He, he! Ja — kamienicę! Już drugi rok bez roboty chodzę!.. Ale jestem za sprawiedliwością! Z jakiej racji na kamieniczników uragać, kiedy im jest też ciężko. Weź pan na ten przykład, ile to gospodarz musi się nauzerać, jak ma dozorcę niesumiennego. To mu mietlę zniszczy, to schody zaniedba, to światła nie zapali i potem płac za niego kary i płac! A innych kłopotów myśli pan, że nie ma? To za kotami trza się uganiać, żeby schodów nie paskudzili, to znów łobuzy żarówki wykręcają... Nie, panie! Kamienicznik letkiego życia nie ma!
— A tak, tak, każdy ma swoje zmartwienia — zamruczał starszek — żebrak i, podziękowawszy mi za jałmużnę, podreptał dalej.
Bezrobotny popatrzał za nim w ślad i westchnął:

Skandaliczne nadużycia w Cechu Rzeźników Sekretarz zdefraudował 80.000 zł. i zbiegł do Abisynii

Wczoraj w Sądzie Okręgowym w Warszawie rozpoczął się obliczony na trzy dni proces Beniamina Erlicha, b. prezesa Cechu Zrzeszonych Rzeźników, wiceprezesa Giełdy Mięśnej i Kasy Targowej w Warszawie. Erlich stanął przed sądem oskarżony o liczne nadużycia.
Wykrycie nadużyć sięga jeszcze roku 1935, kiedy to Komisariat Rządu rozwiązał Cech Zrzeszonych Rzeźników i ustanowił kuratora w osobie radcy Stefana Kaliny. Do przeprowadzenia kontroli został powołany wyższy urzędnik ministerstwa Leon Zaleski.

W ten sposób doszło tylko sekretarz Cechu i sekretarz Kasy Targowej Aron vel Artur Segal. Segal tuż przed aresztowaniem zdołał zdefraudować z Kasy Targowej przeszło 80.000 złotych i uciekł za granicę.
Późniejsze wiadomości o Segale donosiły, że zaciągnął się on do wojsk abisyńskich i walczył na froncie pod Addis-Ababą.

do aresztowania Erlicha, który jako bezpośredni przełożony musiał wiedzieć o sprawkach Segala. Erlich przesiedział w więzieniu w toku dochodzeń 10 miesięcy.
Akt oskarżenia zarzuca mu szereg przestępstw; z tych najważniejsze dotyczą nakłaniania Segala do fałszowania podpisów na asygnatach wypłat, na których podstawie inkasowane sumy szły do ich wła-

nych kieszeni. Niezależnie od tego Segal z namowy Erlicha podejmował różne sumy z funduszu pożyczkowego, który Cech posiadał na akcję pomocy dla swych członków przy wykupywaniu patentów.
Wreszcie Erlich, jako niepodzielny władca Cechu, miał już na swoją rękę dopuścić się malwersacji na łączną kwotę przeszło 13.000 zł.
Na wczorajszej rozprawie Erlich nie przyznał się do winy, wyjaśniając, że nie rozporządzał żadnymi pieniędzmi Cechu, a nawet nie naruszył funduszu dyspozycyjnego, jak mu powierzono w kwocie 4.800 zł.

W walce z przestępcami stosują Amerykanie nowe metody

Policja amerykańska w walce z przestępcami posługuje się zupełnie innymi metodami, niż policja europejska. Publiczność amerykańska

nie jest skora i chętna do mel-dowania władzom o dokonanych napaściach, ani do udzielania jakichkolwiek informacji, ponieważ obawia się zemsty przestępców. Wskazówki te posiadają jednak dla władz doniosłą wartość, albowiem pozwalają im wpaść na tory przestępcy. Detektywi radzą sobie więc w ten sposób, że posiadają własnych szpiegów w świecie przestępczym. Szpiegdy ci muszą być również przestępcami, aby mieli łatwy dostęp do świata podziemnego. Ponieważ na zdrajcy krwawo się mszczą jego towarzysze, żaden przestępca nie poda dobrowolnie policji niezbędnych dla niej wiadomości.
Mimo to każdemu zdolniejszemu detektywowi udaje się zdobyć kilku szpiegów, których nazwisk za żadne skarby nie zdradzi. Robią to w szczególny sposób, który stoi w dość rażącej sprzeczności z prawem. Do roli szpiega najlepiej się nadają złodzieje kieszonkowi i handlarze narkotykami. Gdy któregoś z nich łapie się na gorącym uczynku i stawia mu się następujący warunek: jeśli zgodzi się dostarczać wiadomości władzom, przy czym może liczyć na całkowitą dyskrecję policji, otrzyma za każdą informację odpowiednio wynagrodzenie i na jego dalsze zatargi z prawem będzie się patrzano przez palce. Jeśli zaś na to się nie zgodzi, zostanie obecnie surowo ukarany, a po wyjściu na wolność będzie śledzony i za najdrobniejsze przewinienie znów powędruje na dłuższy czas do więzienia.

Prawie zawsze przestępca zgadza się na tę propozycję, ponieważ nie widzi innego wyjścia z sytuacji.

Skazanie inspektora weterynarii za zniesławienie płk. Moraczewskiego

Wczoraj zapadł wyrok w sprawie o zniesławienie pułk. dr. Mariana Moraczewskiego, głównego inspektora weterynarii w Ministerstwie Rolnictwa.
Oskarżony lek. wet. Adam Włoczewski został skazany na 6 miesięcy aresztu i 300 zł. grzywny. Kara pozbawienia wolności została zawieszona na okres 5 lat. Redaktor od-

powiedział, „Wiadomości tygodniowych z rynku żywego i mięsa” Wiszniewski skazany został na 3 miesiące aresztu i 150 zł. grzywny, również z zawieszeniem na okres 2 lat.
W usynych motywach wyroku sąd podniósł, iż co do żadnego z zarzutów, stawianych dr. Moraczewskiemu, nie został przeprowadzony dowód prawdziwy.

Zjazd detalicznego kupiectwa

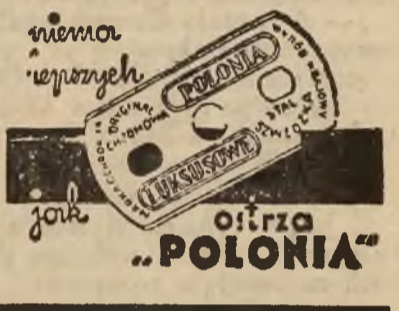
W dniu 25 b. m. odbył się Zjazd Rady Centralnego Związku Detalicznego Kupiectwa Chrześcijańskiego pod przewodnictwem radcy W. Horwarta.
Wobec ustąpienia Prezydium Rady dokonano nowych wyborów, w wyniku których na prezesa powo-

łano p. W. Horwarta oraz p. R. Pintarę, B. Bolejkę inż. W. Gorzkowskiego i M. Popiela.
Po wystąpieniu sprawozdania Zarządu Głównego i jednomyślnym udzieleniu mu absolutorium, dokonano wyborów do nowego Zarządu a skład którego zostali powołani, dotychczasowy prezes p. W. Mierzejewski, E. de Carton, W. Matkowski, F. Krauze, K. Wojterkowski, St. Domański, St. Jozełowicz, M. Rejmer i J. Borkowski.

Po załatwieniu szeregu spraw wewnętrzno-organizacyjnych Rada uchwaliła szereg wniosków dotyczących spraw podatkowych, koncesjonowaniu handlu, kontroli przedsiębiorstw ze strony władz administracyjnych — w zakresie uprawnień przemysłowcy, warunków sanitarnych i aktualnej akcji walki ze zwyczajną ceną oraz godzin handlu.

Po referatach i wnioskach zgłoszonych przez pp. W. Mierzejewskiego i R. Pintarę, Rada zatwierdziła wnioski i rezolucje uchwalone przez Walne Doroczne. Zebranie członków Związku, a mianowicie w sprawie zespołnienia waństw mieszczaństwa chrześcijańskiego i akcesu do Obowiazania kupiectwa oraz powołania do życia Funduszu Obrony Chrześcijańskiego Handlu.

— Może mnie nareszcie przyjmie.
— Kto? — zainteresowałem się.
— A no ten żebrak.
— A do czego ma pana przyjąć?
Do swojej kamienicy.
— Nie rozumiem!
— Czego pan nie rozumie? Ten stary ma kamienicę trzy-piętrową i już od miesiąca za nim chodzi, żeby mnie na dozorcę przyjął. Nie styśzał pan, jak go pod włos brałem, że kamieniczniki, to porządne ludzie? Widziałem, że był kontent! Może mnie nareszcie przyjmie.
Napoleon Sadek.

GIEŁDA

Dewizy: Holandia 290.50, Berlin 212.78, Bruksela 89.08, Gdańsk 100.00, Kopenhaga 116.60, Helsinki 11.55, Londyn 26.11, Nowy Jork 3.28, Paryż 23.56, Praga 18.40.

Papiery procentowe: 4 proc. poz. konsolid. 54.50, 7 proc. poz. stabil. 57.00, 5 proc. poz. prem. inwest. 65.75, 4 proc. państw. poz. prem. dolar. 40.50, 5 proc. poz. konwers. 58.75, 6 proc. poz. dolar. 55.50.

Akcje: Bank Polski 102.00, warsz. Tow. fabr. cukru 29.50, Węgiel 18.25, Lilpop 12.50, Modrzejów 9.00, Norblin 60.00.

RADIO

WTOREK 25 maja 1937 r.

6.30 Pieśń majowa, 6.35 Gimnastyka, 6.50 Muzyka, 7.00 Dziennik poranny, 7.10 „Pare informacji”, 7.15 Audycja dla poborowych, 7.35 Muzyka (płyty), 8.00 Audycja dla szkół, 11.30 Audycja dla szkół, 12.05 Fragmenty z op. „Faust” Gounoda, 12.40 Dziennik południowy, 12.50 „Skrzynka rolnicza”, 15.00 Wiadomości gospodarcze, 15.15 Polska Kapela Ludowa, 16.00 „Stolica i jej sprawy”, 16.10 „Życie kulturalne stolicy”, 16.15 Przegląd aktualności gospodarczo - finansowych, 16.30 Siostry Burskie śpiewają lekkie piosenki, 17.00 „Dni powszednie państwa Kowalskich”, 17.15 Koncert solistów, 17.50 „Skrzynka zażalen Nr. 4”, 18.00 Pogadanka aktualna, 18.20 Piak: w muzyce, 18.50 Pogadanka aktualna, 19.00 „Dyskutowymy”: „Czy wykształcona młodzież wiejska powinna wracać na wieś”, 19.20 Muzyka angielska, 20.00 Rozmowa muzyka ze słuchaczami radia, 20.15 „Madame Butterfly” Transmisja z Teatru Wielkiego w Warszawie. W porównie ok. 21.00 Dziennik wieczorny i Pogadanka aktualna.

WARSZAWA II (Mokotów)
13.10 Muzyka rozrywkowa, 14.00 Wiadomości z życia stolicy, 14.10 Utwory Kamilla Saint-Saensa (płyty), 23.05 Muzyka taneczna.

DETEKTOR „GŁOSNIK” bez wzmacniacza KOM-LET zł. 45 Zakłady Radiotechniczne „DEZET”
schemat budowy zł. 1.25 prowincja przekazem pocz. Z. Dąbrowski Warszawa, Nowy-Świat 21

Tarapaty pana taty

Ucieszne przygody Walentego Grypki
Nie pojechal śmy na koronację, pojedziemy przynajmniej na wystawę do Paryża

IAN DULINSKI

Agentka C. 46

SENSACYJNA POWIEŚĆ SZPIEGOWSKA

Po zabiciu Anastazji Gawriłowny Anna Morete i James wpełnili jej zwłoki do dużej walizy. Następnie zamierzali zsiąść do stołu i posilić się. Ale w tej samej chwili zadźwięczał dzwonek u drzwi.

230.

Poruszenie w Cze-ce

Dzwonek zadźwięczał po raz drugi, ale obecnie już znacznie silniej. Gdy dzwoniącemu nikt nie odpowiedział, zapukał palcem do drzwi i zapytał:

— Anastazjo Gawriłowna?

I znów ciszę pokoju przecięło ostre gwałtowne dzwonięcie.

Anna Morete i James obrzucili się takim spojrzaniem jak gdyby chcieli zapytać: czy to ma być rewizja? Czy już rozpoczęły się obławy? A może jest to jeden z przyjaciół Anastazji Gawriłowny?

— Anastazjo Gawriłowna! — wykrzyknął mężczyzna znajdujący się po tamtej stronie drzwi, waląc piściami we drzwi. — Otwórzcie, otwórzcie!

Sytuacja była nader krytyczna. Mężczyzna nie odstępował od drzwi. Dzwonił i walił w nie pięściami. Widocznie przyszedł do Anastazji Gawriłowny w jakiejś ważnej sprawie.

James i Anna Morete usłyszeli jak otworzyły się na korytarzu sąsiednie drzwi i zaraz dobiegła ich następująca rozmowa:

— A, Simonie Iwanowiczu... Co, Anastazji Gawriłowny nie ma w domu?

— Umówiła się z mną. Jest bardzo punktualna i nie mogę zrozumieć, co się z nią stało. Dzwonię i stukam i nikt mi nie odpowiada.

— Prawdopodobnie nie ma jej w domu. Gdyby była w mieszkaniu, to by wam od razu otworzyła drzwi.

— Może ona śpi.

— Gdyby nawet spała, to by gwałtowne dobijanie się do drzwi wyrwało ją ze snu. Poza tym znam dobrze zwyczaje Anastazji Gawriłowny. Wiem, że nigdy nie śpi w dzień, jest zbyt zajęta,

aby mogła sobie pozwolić na podobny luksus... Z pewnością nie ma jej w domu...

— Przyszedłem do niej w niezwykle poważnej sprawie. Stało się coś strasznego.

— Co, mianowicie?

— Na szosie pod Moskwą znaleziono zwłoki trzech funkcjonariuszy Cze-ki: Jakuszewa, Operputa i Syrowa, który grał rolę szofera...

— Co mówicie?

— Na Łubiance panuje teraz niezwykle poruszenie... Już wysłała się na miasto brygada czekistów i żołnierzy, polecając im przeprowadzić obławy i rewizje... A czy wiecie kim są zabójcy?

— Kim?

— Opowiadają, że są nimi angielscy szpiedzy, których zdołano zwabić do Rosji... Przyszedłem do Anastazji Gawriłowny, aby jej o tym wszystkim zakomunikować. Musi natychmiast udać się do Cze-ki, kierownik piątego oddziału ma do niej pilną sprawę i szuka jej po całym mieście... Do diaska, gdzie ona się podziewa? Oświadczyła mi, że punktualnie o piątej będzie w domu...

— Poczekajcie więc, może zaraz nadejdzie.

— Macie rację, poczekam tu na nią...

Ten, którego sąsiad Anastazji Gawriłowny nazywał Simonem Iwanowiczem, zoczał krążyć po korytarzu. Co kilka chwil zerkał niecierpliwie na zegarek.

— No, jeszcze jej nie ma?

— Nie. Będę musiał zatelefonować do Cze-ki i zakomunikować, że nie ma jej w domu.

A u t o r

„Pamiętnika służącej”

„Pożeracza serc niewieścich”

pisze dla nas
p o w i e ś ć

— Może dowiedziała się na mieście o morderstwie i udała się bezpośrednio na Łubiankę?

— Zaraz się o tym przekonam.

Simon Iwanowicz zeszedł na dół, wszedł do łóżki portiera, gdzie znajdował się telefon i zatelefonował do kierownika piątego oddziału Cze-ki.

Twarze kierowników Cze-ki były rozpromienione. Dwoje niebezpiecznych szpiegów angielskich wpadło wreszcie w zasadzkę! Po wielu trudnych udach udało się ich wreszcie ująć! Zaraz Jakuszew i Operput sprowadził ich do Cze-ki. Umyslnie wyjechało z nimi autem za miasto, a stamtąd sprowadził ich na Łubiankę. Zaraz oboje znajdują się za kratami. Podczas śledztwa wyjdzie niechybnie na jaw mnóstwo sensacyjnych szczegółów z działalności szpiegowskiej tej niebezpiecznej parki.

W gabinecie Petersa znajdowali się Jakacki, Andrejew i jeszcze kilku wyższych funkcjonariuszy Cze-ki. Rozmowa toczyła się na temat ostatniej komedii z „Trustem”. Ta „antysowiecka organizacja” bardzo nęciła szpiegów angielskich i wskutek tej przynęty udało się ich ująć.

— Najlepiej spisała się Anastazja Gawriłowna — zauważył Peters. — Po mistrzowsku zagrała swą rolę.

Nagle zerknął na zegar.

— Powinien już tu być — dziwił się. — Zakomunikowali mi telefonicznie, że punktualnie o dwunastej ich auto zajędzie przed Cze-kę. Teraz jest już po wpół do drugiej, a ich jeszcze nie ma.

— Jakuszew prawdopodobnie znów ich dokądś zawiózł — wtrącił Jakacki. — Bardzo mu się podoba ta gra... Oto dzwoni telefon... Muszą już znajdować się na dole...

— Peters ujął słuchawkę.

— Halo! Tak... No, no? Słucham! — Jego twarz pokryła się bielą, a oczy szeroko się rozwarły.

— Wszyscy trzej? Na szosie? Co? Zastrzeleni? A zabójcy? Do diaska, — Peters tak silnie uderzył pięścią w biurko, że wszystkie leżące na nim przedmioty podskoczyły w górę. — Nie zacierać śladów! Już jadę na miejsce wypadku!

Peters gwałtownie rzucił słuchawkę i ciężką westchnął.

— Co się stało? — zapytali chórem obecni.

— Jakuszew, Operput i Syrow zostali zamordowani! — wykrzyknął Peters, którego twarz pozieleniała ze wzburzenia.

— Co-o-o?... Kto ich zabił?

— Czy nie domyślacie się kto? Leżą postrzeleni na szosie, a po parce szpiegowskiej nie ma śladu. J i więc jasne, kim są mordercy. Jedziemy na miejsce zbrodni! Co też potrafia! dokonać te angielskie diabły!

— Ale szpiedzy nie mieli przy sobie broni — dziwili się obecni. — W jaki sposób udało się im zabić uzbrojonych funkcjonariuszy Cze-ki?

— Szkoda teraz tracić czas na przelewanie próżnych słów! Jedziemy na miejsce wypadku. Przygotować kilka aut! — rozkazał Peters.

Dalszy ciąg jutro.

Nowela

PERFUMY

Andrzej skręcając papierosa, zastanawiał się w jaki sposób ma ją zabić. Gdy wyrwał arkusik papieru z książeczki z bibułką, którą nosił w kieszeni marynarki, pomyślał z gniewem:

— Ona była u niego w pokoju i uśmiechała się do niego w ten sposób, jak teraz do mnie!

Wsypując tytoń do bibułki, zerknął na otwarte okno. Nikt nie widział jak tu wchodził. I gdy nikt nie spostrzeże jak będzie schodził, policja będzie przypuszczała, że zbrodni dokonat ten tajemniczy morderca który w ostatnich tygodniach zgładził sześć kobiet. Andrzej bowiem był nieposzlakowany i nikt go nie będzie podejrzewał o zabójstwo.

Klara spostrzegła, że Andrzej był dziś w innym humorze, niż zazwyczaj, i starała się rozweselić go rozmową.

— Wiesz, że używam tylko perfum Peche Gaillard.

— Również i ja kupiłem ci te perfumy — rzekł Andrzej, i jednocześnie pomyślał: — ale wielka luksusowa flaszka perfum stojąca na jej toalecie nie pochodziła ode mnie... to poda runek od niego.

Klara przeciągnęła ręką po swych jasnych, falistych włosach i odchylając pstry, szlafrok, rzekła:

— Tak, naturalnie kochanie! Ale chcę ci opowiedzieć o liście, który dziś otrzymałam. Była to reklama Peche Gaillard, do której dołączono próbkę tych perfum. Spójrz, kilka kropeł na kawałku bibuły. Klara roześmiała się i rzuciła w niego bibułą przesiąkniętą perfumami. — Czy to nie komiczne, jeśli wziąć pod uwagę olbrzymią ilość perfum jaką zużywam.

Andrzej zniął bibułkę.

— Tak, to śmieszne, podobnie śmieszne jak te wszystkie rzeczy, które tobie kupuję, w porównaniu z tymi, jakie on ci ofiaruje.

— Andrzej, o czym mówisz?

— Wiesz dobrze o co mi chodzi, weźmy dla przykładu płaszcz nurkowy...

— Kochanie, opowiedziałam ci przecież o kobiecie...

— Tak, wiem, znajdowała się w trudnościach finansowych — przerwał jej Andrzej i sprzedała go za grosze. Ale płaszcz ten sprzedano w „Kamradzie” tego samego dnia, w którym go otrzymałaś. Sprawdziłem to.

— Andrzej, ja...

— A jak się sprawa przedstawia z naszymi? Twierdzisz, że to imitacja! Ale kamienie są prawdziwe! Wiem

nawet gdzie on kupił te klejnoty!

— Kochanie, mogę..

— O tak, możesz tu na miejscu wymyślić jakieś nowe kłamstwo. Przez cały czas czyniłem wszystko, co było w mej mocy, aby ofiarować niezbędne ci przedmioty, ale one w porównaniu z jego były tylko kilkoma kroplami perfum na bibule, ponieważ on jest znacznie boguśzy ode mnie. A teraz staraj mi się wmówić, że on to czyni. bezinteresownie!

Andrzej nagle sobie przypomniał, że nie powinien zapalać papierosa i wsunął go do kieszeni. Gdy podiósł się z miejsca i Klara ujrzała jego wyraz twarzy, chciała krzyknąć, ale było już za późno...

Nikt nie widział jak schodził ze schodów. Na ulicy zapalił papierosa, aby coś uczynić, co by go powstrzymało od pośpiesznej ucieczki z tego miejsca. Nikotyna uspokoiła jego nerwy i wolnym krokiem podążył do domu.

Śledztwo policyjne było dla niego istną torturą, ale nie mógł na mu było nic zarzucić.

— Klarę zabił prawdopodobnie tajemniczy zbrodniarz, który ma na sumieniu życie kilku kobiet — powtarzał w kółko i gazety potwierdzały jego przypuszczenia.

Gdy w końcu wyszedł od sądu śledczego i wracał do domu, musiał z całej siły się opanować, aby żeby mu nie szczykały. Każdej nocy wi-

dział twarz Klary, każdej nocy przypominał sobie jak wglądała. Uspokajał się, że gdy minie pewien okres czasu, to niechybnie zapomni o tym. Skręcił papierosa i zaciągnął się. W pierwszej chwili omal nie krzyknął z przerażenia. Nagle wszystko znów stało się żywe: strach, przerażenie owej chwili gdy schylił się nad nią... Stał na miejscu jak wryty i błędnym wzrokiem obrzucał przechodniów. W ciągu jednej sekundy jego dusza znalazła się w ciemnym pokoju, w którym zadusił Klarę. Stało się to wszystko wskutek papierosa. Gdy zaciągnął się, poczuł zapach perfum Peche Gaillard.

Andrzej starał się zastanowić naw tym i w końcu doszedł do wniosku, że przedmioty wchłaniają w siebie zapachy. Tyle razy przecież był w jej pokoju, więc cóż w tym dziwnego, że jest przeniknięty zapachem jej perfum.

Kupił nowy tytoń i nową bibułkę, ale obawiał się zapalić papierosa.

Udał się do domu, skręcił papierosa i wolno się zaciągnął. Delikatny zapach pojawił się znowu, a wraz z nim wyłoniło się wszystko inne.

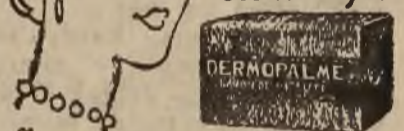
Palenie stało się dla niego tak dręczące, że przez pewien czas nie brał papierosa do ust. Wówczas jego nerwy tak się napięły, że zaczął pić. Ale po kilku kieliszkach czuł się jeszcze gorzej. Zdał sobie sprawę, że musi palić, jeśli nie chce się zafamać i złożyć obciąża-

chcesz być piękną?

używaj mydła

DERMOPALME

wyrabianego na olejkach oliwkowych

GILOT PARIS

jącego zenania. Gdy jednak zapalił pierwszego papierosa znów poczuł zapach perfum.

W końcu Andrzej nie mógł dłużej znosić tych katuszy, udał się na policję i przyznał się do wszystkiego.

Na policji zrewidowano go, aby stwierdzić czy nie ma przy sobie jakiegoś przedmiotu, za pomocą którego mógłby odebrać sobie życie. Nie znalazł go przy nim nie niebezpieczne go. Jeden z policjantów dokonał tylko szczególnego odkrycia. Znalazł w jego kieszeni gdzie nosił bibułkę do papierosów i tytoń, bibułkę przesiąkniętą zapachem perfum, którą mimochodem wsunął w mieszkaniu Klary do kieszeni i która następnie ciągle mu przypominała o jego zbrodniczym czynie....

TADEUSZ RYS

DZIEŃ ZAPŁATY

WSTRZĄSAJĄCA POWIEŚĆ O BOHATERSTWIE,
MIŁOŚCI I POŚWIĘCENIU

Gdy Grün wychodził z łaźni, otoczyła go grupa pięciu bojowców z rewolwerami w ręku. Padły strzały. Grün został zabity. Po jego śmierci Iwanow w obawie przed zamachem, nie wychodził z gmachu ochrony. Pewnego dnia zawezwał do siebie Charewicza i obiecał mu dwa tysiące rubli, jeśli zdoła mu wskazać, gdzie ukrywa się Tadeusz. Charewicz przed kilku dniami przypadkowo słyszał adres Izdebskiej. Stał przed domem, gdzie mieszka i zauważył wchodzącego tam Tadeusza.

Charewicz wszedł szybko do bramy i począł obserwować ruchy Tadeusza.

Tadeusz szedł szybko przed siebie. Gdy zbliżył się do bramy na ulicy Wroniej pod 5-tym, stanął rozglądając się chwilę wokół, po czym wszedł do bramy.

— Nie omyliłem się! — pomyślał Charewicz. — Przypadkowo trafiłem naprawdę na ich ślad... Izdebska napewno tutaj mieszka...

Trzeba przekonać się jeszcze, jak się teraz nazywa, czy zameldował się w tym domu... Gdyby znał numer mieszkania, natychmiast zadzwoniłby do Iwanowa, i po upływie co najwyżej pół godziny Tadeusz zostałby aresztowany...

Otrzymałby wtedy dwa tysiące rubli! Mógł pójść w ślad za Tadeuszem, ale byłoby to bardzo niebezpieczne! Tadeusz ma na pewno przy sobie broń, mógłby do niego strzelić i zabić go na miejscu...

Nie pozostało nic innego, jak czekać. Charewicz stał tak kilka godzin, bacznie przyglądając się bramie numer 5. Bacznie zważał na każdego, kto tam wchodził...

Charewicz szybko oswoił się ze swą rolą szpicla. Nauczył się długo, godzinami stać w jakiejś wężej bramy, stać i oczekiwać... Mał dość cierpliwości... Jak kot potrafił zacząć się i nieruchomo czekać, póki myszy nie wyjdzie ze swej nory.

Stał cierpliwie i czekał.

W końcu dopiął swego: zauważył, jak Jadzia sama wyszła z bramy. A zatem Tadeusz pozostał sam w mieszkaniu...

Jadzia poszła szybkim krokiem w stronę ulicy Leszno. Czy ma za nią kroczyć? Nie, nie... Woli poczekać na Tadeusza. Może ten również po chwili wyjdzie?

I znów stał Charewicz we wężej bramy i czekał. Znów minęła godzina. Czekal wytrwale. Jadzia wróciła. Przyszła z tej samej strony, w którą przed chwilą poszła.

Zauważył ją z oddali. Szła bardzo szybko, jak gdyby się bardzo spieszyła.

Charewicz zawezwał jakiegoś chłopczyka, który stał obok, dał mu pięćdziesiąt kopiejek i powiedział:

— Słuchaj, chłopczyku, czy widzisz tę oto dziewczynę w czerwonej sukience, która idzie tam, po tamtej stronie trotuaru...

— Tak widzę, chodzi panu o tę kobietę w szerokim kapeluszu?

— Tak, tak, właśnie o tę kobietę chodzi. Idź szybko za nią, ale czyn to w taki sposób, by tego nie zauważyła i powiedz mi, do jakiego mieszkania wejdzie... A wtedy dostaniesz rubla...

Oczy chłopczyka zabłysły na widok tej pół rublowki. Podskoczył aż z radości.

Był to chłopak z ulicy, dość sprytny, a więc odpowiedział:

— Zaraz wszystko panu powiem, pójdę za nią, jeśli ona wejdzie na drugie piętro, będę udawać, że idę wyżej...

— Tak, tak, ale idź już za nią szybciej, bo ją z oczu stracisz...

Jadzia zbliżyła się do bramy, opuściła jak jak-gdyby od niechcenia torebkę i rozejrzała się wokół. Zapuła, jak mały, ubogi chłopczyk staje obok niej i bawi się jakąś zabawką...

Nie zważała na tego chłopczyka, nie przypuszczała bowiem, by tak małe dziecko mogło być narzędziem w ręku prowokatora.

Szybko weszła do prawej oficyny, na drugie piętro. Chłopak szedł za nią, ale wszedł o piętro wyżej. Nie zwracała na niego wciąż uwagi.

Zanim zapukała do drzwi, zajrzała na dół, czy nikt za nią nie wchodzi. Nie, nikt nie wszedł: wtedy zapukała pięć razy do drzwi...

Drzwi otworzyła jej jakaś kobieta lat blisko czterdziestu. Jadzia zapytała:

— Co, śpi jeszcze?

— Tak śpi — odrzekła zapytana.

— Informowałam się, pociąg odjeżdża dopiero po godzinie dziewiątej wieczór...

— O, śpi tak mocno, że trudno go będzie obudzić. Śpi, jak dorosłe dziecko, po prostu przyjemnie spoglądać na jego twarz...

Po twarzy Jadzi prześlignął się uśmiech zadowolona.

— Niech sobie śpi...

— A pieniądze otrzymałaś?

— Tak, Stanisław doręczył mi dwieście rubli. Sądzę, że starczy mi tymczasem...

Jadzia weszła do sąsiedniego pokoju. Na szerokiej otomanie, w rozchlestantej koszuli leżał Tadeusz. Usta miał na wół otwarte i rytmicznie oddychał. Na jego wąskich wargach, które były tak mocno zwarte, ślizgał się ledwo dostrzegalny uśmiech, tak, jak gdyby miał jakiś miły sen...

Twarz jego lśniła, jak gdyby była z marmuru ciosana. Wysokie, piękne czoło, krzaczaste brwi odeinały się od całości twarzy, która spokojnie spoczywała na poduszce.

Jadzia stanęła cicho przy kanapie i obserwowała go. Spoglądała na niego oczyma pełnymi miłości, serce jej pełne było radości...

— Kochany.. Piękny ty mój... — szeptały jej usta, gdy stała tak nam nim, pełna zachwyty.

Gdyby się nie bała, że go obudzi, nachyliłaby się nad jego twarzą i ucałowała go...

Ale nie chce go teraz budzić. Niech śpi jeszcze. Dzisiaj wieczorem jadą na granicę, do Żabkowic, aby tam odebrać transport bibuły. Podróż po-

trwa dzień cały, a po tym w nocy trzeba będzie przedzierać się przez las.

Dopiero wybiła piąta godzina. Może jeszcze spać co najmniej godzinę czasu. Tymczasem przygotowuje wszystko na drogę, do dworca pojedą oddzielnie, ona najprzód, a potem on, gdy się przekona, że nie ma za nimi szpicli...

Musi sama najpierw przekonać się, czy jest bezpiecznie, a po tym zawiadomi go za pośrednictwem Pyłka, który jedzie wraz z nimi do Łodzi...

Jadzia zapakowała do małej walizeczki najbardziej potrzebne rzeczy, trochę jedzenia na drogę. Ukryła za stankiem naladowany rewolwer.

Rewolwer na pewno przyda się, a jeśli będą ktoś rewidować, to chyba nie ją tylko Tadeusza. Nie wzbudzi takiego podejrzenia, jak Tadeusz.

Jadzia szykowała powoli wszystko, bacząc o to, by Tadeusz jak najdłużej spał. Nareszcie usłyszała jego głos:

— Jadziu, Jadziu...

— Dzień dobry, kochanie — ucałowała jego usta — jak ci się spało?

— Wspaniale. Która godzina?

— Piąta.

— Oho, to się wyspałem. Zgadnij, kto mi się przysnił?

— Chyba ja?

— Nie, to byłby dobry sen. Ale miałem zły sen...

— Pułkownik Iwanow?

— Nie, śnił mi się Sas-Charewicz, jak zaciąga sznur wokół mojej szyi... Przebudziłem się...

— Zostaw ładku. Nie mów o przykrych rzeczach...

— O której rusza pociąg?

— Dziesięć po dziewiątej.

— Czy Pyłek oczekuje ciebie przy dworcu?

— Tak, ale wiesz, że ja pojedę na dworzec o godzinę wcześniej...

— Tak, jakeśmy się umówili. A pieniądze otrzymałaś?

— Dwieście rubli dostałam.

Czas biegł tymczasem na przód. Jadzia wyżyła swe palto, przebrała sukienkę...

Tadeusz tymczasem przeglądał gazety, a gdy zegar wybił wół do ósmej, poczęła Jadzia szykować się w drogę.

— A więc, gdy tylko Pyłek przyjedzie, pojedziesz z nim na dworzec. Oczekuj ciebie na dworcu, wraz z nim... Będę stała przy wejściu na peron...

Chociaż mieli się wnet znowu spotkać, jednak pożegnali się czule. Jadzia opłótła ramionami jego szyję i namiętnie, a gorąco wpiła się w jego usta.

Odeszła, a Tadeusz oczekiwał nadal Pyłka. Po upływie piętnastu minut rozległo się we drzwiach pięciokrotne pukanie.

— Któż to może pukać? — odezwał się Tadeusz do gospodyni.

— Przecież nikt inny poza naszymi ludźmi, nie zna tego znaku — odrzekła gospodyni.

Nie przecuwając nic złego, zbliżył się Tadeusz do drzwi i otworzył. Do pokoju wdarło się kilku nastu szpicli i policjantów.

Dalszy ciąg jutro.

Czytajcie

„ŻYCIE KOBIECE“

Cena 20 groszy

BILL NA TROPIE GANGSTERÓW

Sensacyjny film powieściowy z życia podziemnego świata Ameryki

„Agent tytoniowy“?

CZY SĄDZISZ, ŻE TEN JACK GRANT NA SZRAWEK?

NIE WIEM MUSIMY TO SPRAWDZIĆ!

WYSZEDŁ - PRZESZUKAJMY JEGO POKÓJ!

JĄ BĘDĘ STAŁ NA STRAŻY!

NIC TU NIE MA - TO JAKIS AGENT TYTONIOWY!

WIECCO! - TEN SKRAWEK ULOTNIŁ SIĘ, CO?

O, TAMTOZIE - MUSIŚZ GO ŚLEDZIĆ!

IUŻ JĄ GO NIE PUSZCZĘ!

JUTRO: „ZACHWIANE PODEJRZENIE“

Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO

Dziś: „Wesele Figara“

REPERTUAR KIN:

Adria: „Pani minister tańczy“.
Apollo: „Ramona“.
Atlantic: „Buffalo Bill“
i „Walc cesarski“.
Bagatela: „Hrabina Marica“
oraz rewia pt. „Majowe szaleństwa“.
Dom żołnierza: „Sen nocy letniej“.
Promień: „Zwyciężyły kobiety“.
Stella: „Dzisiejsze czasy“.
Sztuka: Sonata kreutzerowska“.
Swit: „Ty, co w Ostrej świecisz Bramie“.
Uciecha: „Zbuntowana“.
Wanda: „Nie ufaj mężczyźnie“.
Zorza: „Czarownica“.

Nocny dyżur aptek:

Apteka pod Złotą Koroną, Rynek Gł. 22, pod Gwiazdą, Florjańska 15, pod Opatrznością, Karmelicka 23, Apteka Warszawska, Aleja 29 Listopada 27, pod Aniołem, Dietla 76, im. św. Teresy, Senatorska 5.

RADIO

KRAKÓW, godz. 7.10 Kilka informacji 7.35 Muzyka poranna z płyt 12.03 Koncert p. płyt, 12.50 Prosimy do mikrofonu, 13.00 Pieśni majowe, 14 Koncert popularny z płyt 15.15 Muzyka z płyt, 15.30 Czy wiecie że... 16 „Diabeł spod Krzysztoforów“, odczyt 18.20 Pieśni hi-dańskie 18.45 Program na jutro.

Krwawa bójka

na Kazimierzu

Pogotowie ratunkowe wzywano wczoraj na Plac Nowy, gdzie 20-letni Jan Padacz, zam. przy ul. Estery 13, został krwawo pobity tępem narzędziem w głowę przez nieznanego osobnika.
Lekarz opatrzył rannego.

Proces Fleischerowej w Tarnowie

Z Tarnowa donoszą, że proces Heleny Fleischerowej, żony tarnowskiego kupca i głośnej społeczniczki śp. Wandy Paryewiczowej odbędzie się w Tarnowie.

Mord pod Krakowem

Wieś Ruszcza pod Krakowem była onegdaj widownią wstrząsającej zbrodni, która wywołała silne wrażenie.

Oto został zastrzelony mieszkaniec tamtejszy Mieczysław Nawrocki, rzeźnik. Jak się niebawem okazało, zabójcą jest kolega po fachu, rzeźnik Walenty Sroka, który zbiegł i jest poszukiwany przez policję.

Kasjarz krakowski planował zamach na kasę pocztową

Policja w Miechowie aresztowała znanego kasjarza krak. Michalca, który planował zamach na kasę pocztową w Miechowie. Przy aresztowanym znaleziono cały arsenał narzędzi złodziejskich.

KRONIKA KRAKOWA

O uregulowanie sprawy emerytalnej

Dowiadujemy się, że poseł J. Lubelski złożył w dniu 21 bm. na ręce Prezesa Rady Ministrów następującą interpelację w sprawie pominięcia w programie sesji nadzwyczajnej Sejmu i Senatu sprawy emerytalnej:
„T. zw. dekret emerytalny z listopada 1935 r., brzmi interpelacja, odbierający emerytom prawa nabyte i dzielący ich na emerytów polskich i zaborczych wywołał wielkie rozgoryczenie wśród tysięcy rzesz emerytów i wśród społeczeństwa i spowodował starania emerytów i posłów

o jego zmianę. Wyrazem tych starań był projekt posła Ostafina, uzgodniony a Ministerstwem Skarbu, a wniesiony do Sejmu podczas ostatniej zwyczajnej sesji budżetowej.
Projekt ten naprawiający częściowo krzywdę wyrządzoną emerytom, uchwalony przez Sejm został przez Senat z powrotem odesłany do komisji senackiej, co wywołało znowu wśród emerytów i wśród społeczeństwa duże rozgoryczenie.
Przedstawiciele emerytów, jak również poszczególni posłowie i senatorowie, interesujący się tą

sprawą, otrzymali od czynników miarodajnych zapewnienia, że wspomniany projekt wejdzie pod obrady parlamentu na najbliższej jego sesji nadzwyczajnej, zwołanej dekretem Pana Prezydenta R. P. z dnia 18 maja br.
Wobec tego poseł Lubelski zapytuje Prezesa Rady Ministrów 1) dlaczego sprawa emerytalna nie weszła do programu prac obecnej sesji nadzwyczajnej parlamentu? 2) Czy i kiedy rząd przystąpi do uregulowania sprawy emerytalnej w duchu sprawiedliwości społecznej.“

Kryminalne sprawki krakowskich „astrologów“

Jak już nieraz pisaliśmy na Kraków zrobili najazd rozmaici „grandziarze“, t. zw. „jasnowidzowie“, którzy do swoich kryminalnych praktyk użyli loterii klasową i sprzedają losy teje loterii pobierając za ćwiartkę 15 zł.
Miały to być losy wybrane na które mają paść główne wygrane.
Naszymi artykułami zainteresował się dyrektor Polskiego Monopoli Loteryjnego, płk. Markus który donosi nam, że w sprawie nadużyć „jasnowidzów“ zwrócił

się dnia 10 czerwca 1936 r. do p. Prokuratora przy Sądzie Okręgowym w Krakowie, żądając wszczęcia dochodzeń karnych przeciwko „jasnowidzom“,: Jogowi, Batmajefowi, Szanganiemu oraz Womouthowi.
Ponadto p. płk. Markus zwrócił się do p. Prokuratora przy Sądzie Okręgowym w Krakowie w sprawie pseudo-jasnowidza Pawła Baszczyńskiego vel Vapuro Szango-Szek, zam. przy ul. Wielopole.
Wobec tożsamości adresu „astrologa“ Dżami, Jagi, Vapuro,

Szang-Szeka, który też mieszka przy ul. Wielopole pod tym samym adresem, należy przypuszczać, że jest nim niejaki Baszczyński.
To są informacje p. płk. Markusa.
Wobec powyższego zapytujemy się p. prokuratora III. rejonu, czy jest mu wiadomem o tym piśmie p. Pułkownika, oraz czy jest mu wiadomo o tym, że pomimo tego wszystkiego „astrologowie“ Dżami, Szangoni, Womouth i inni dalej uprawiają swój nieczyny proceder?

Straszna tragedia pod Krakowem

Duże poruszenie wywołała swego czasu ponura zbrodnia w Niezdowie pod Krakowem, gdzie z ręki bandyty Zarzyckiego zginęły 4 osoby z rodziny Goldfingerów. Pozostali przy życiu ojciec rodziny leczyl się przez jakiś czas w Krakowie i wyje-

chał następnie do Niezdowa.
Jedynym synem Goldfingera, pozostałym przy życiu był syn jego Chaim, zam. w Dobczycach. Onegdaj w godzinach popołudniowych Chaim Goldfinger w towarzystwie żony i dzieci udał się na brzeg Raby aby tutaj za-

żyć kąpieli.
W czasie kąpieli z nieustalonych na razie przyczyn Goldfinger począł tonąć i mimo pomocy obecnych zniknął na oczach żony i dzieci pod powierzchnią wody.

Samobójstwo kolejarza z ul. Potockiego

Wczoraj znaleziono na wysypisku wapiennika Libana zwłoki mężczyzny.
Jak ustaliły dochodzenia były to zwłoki 25-letniego Antoniego

Rachwalskiego, ur. w Łapczycach pow. Bochnia, syn Jana i Małgorzaty, kolejarz, zam. przy ul. Potockiego 4.
Rachwalski popełnił samobój-

stwo strzelając do siebie z rewolweru w prawą skroń.
Rewolwer znaleziono przy zwłokach. Powód samobójstwa nieustalony.

Okropna śmierć krakowianina

Śmiertelny wypadek motocyklowy wydarzył się w Jaworznie. Wacław Mierzyński z Krakowa, jadąc ze zbyt wielką szybkością

motocyklem z przyczepką z dwoma osobami w stronę Katowic, nie opanował na zakręcie maszyny, wskutek czego najechał na

przydrożny słup telefoniczny.
Wskutek zderzenia Mierzyński poniósł śmierć na miejscu.

Zastrzelił dziecko w Woli Duchackiej

Przed sądem okręgowym karnym w Krakowie zasiadł wczoraj na ławie oskarżonych Mieczysław Kobiela, robotnik z Woli Duchackiej.

wystrzał, który ugodził w głowę 18 miesięczne dziecko leżące w kołysce, przebijając mózg na wyłot, skutkiem czego dziecko zmarło.

Ponieważ oskarżony miał w tym dniu stanąć jako poborowy rozprawę odroczone.
Rozprawie przew. s. o. dr. Wsołek, oskarżał prok. Dulęba.

Skazanie urzędnika pocztowego w Krakowie

Na ławie oskarżonych w sądzie okręgowym karnym w Krakowie zasiadł Stanisław Gidlewski, urzędnik pocztowy urzędu Kraków, zam. przy ul. Garbarskiej 16.
Gidlewski sfalszował podpis i przywłaszczył sobie 55 zł.
Sąd skazał Gidlewskiego na 8

mies. więzienia.
Rozprawie przewodniczył s. o. /dr. Wsołek, osk. prok. dr. Dulęba, bronił adw. dr. Pfeffer.

Zniżka do kin: „Atlantic“, „Adria“, „Swit“ dla Czytelników „Ostatnich Wiadomości Krakowskich“ Ważna tylko w dniu 25 maja 1937

PROWOKACJA MAJSTRÓW PIEKARSKICH WOBEC ROBOTNIKÓW STREJKUJĄCYCH.

Wczoraj miała się odbyć konferencja piekarzy w Inspektoracie Pracy, gdzie miała być zawarta umowa między majstrami a robotnikami piekarskimi.
Jednakowoż pp. majstrowie zignorowali usiłowania zawarcie umowy zbiorowej, oświadczając przez swego delegata p. Mencla, że umowę już zawarli ze Związkiem Chrześcijańskim Piekarzy, liczącym 16 robotników, natomiast zlekceważyli Klasowy Związek Robotników Piekarskich, liczący 700 robotników.
W tym stanie rzeczy konferencja spełza na niczem, i delegaci robotników udali się do Związku, gdzie odbyli zgromadzenie — na którym uchwalili strajk zaostrzyć, wzywając ogół robotników do poparcia ich słusznych praw.

Gdzie odbędzie się czerwcowy kadencja sądów przysięgłych

Spowodu trwającego procesu przeciw towarzyszom w sądzie okręgowo karnym na sali przysięgłych, który potrwa jeszcze około 2 tygodnie, dowiadujemy się, że czerwcowy kadencja sądów przysięgłych odbędzie się w sądzie apelacyjnym na sali 110.

Wiadomości radiowe

Pieśni hiszpańskie
We wtorek o godz. 18.20 p. Maria Twardówna odśpiewa przed naszym mikrofonem szereg oryginalnych pieśni hiszpańskich, które różnorodnością swego nastroju malują żywiołowość i melancholię kraju Gervantesa.

DRUKARNIA MONOPOL W KRAKOWIE NA GRÓDKU L. 2

Telefon Nr. 173-02. wykonuje druki wszelkiego rodzaju, jak: czasopisma, broszury, prospekty, afisze, ulotki, księgi handlowe itd solidnie - szybko - tanio

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Kraków, ul. Na Gródku 2. — Telefon 173-02. Redaktor przyjmuje od godz. 16—17.

CENY OGŁOSZEŃ: 25 krento krakowskiej i wiersz mm. 1 zł. Cała strona 1600 zł. — Drobnie 10 groszy za wyraz. — Poszukiwania pracy 5 groszy za wyraz.

Odpowiedzialny redaktor i wydawca Alfred Kwiatkowski.

Drukarnia „Monopol“, Kraków, ul. Na Gródku 2.